

Müessir fiillerle mâdununun vücudunda tahribat yapan veya ölümüne sebep olan mafevke verilecek ceza¹

Madde 118 - 1. 117 nci maddede yazılan fiiller mâdunun vücudunda tahribatı mucip olmuş ise âmir veya mafevk beş seneye kadar hapsolunur.

2. Daha ziyade vahim hallerde âmir ve mafevk altı aydan beş seneye kadar hapsolunur.

3. Fiil taammüden yapılmış ise, âmir ve mafevk on seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

4. Fiil ölümü intaç etmiş ise, fail on seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

NOT:

Bu maddeye göre verilen cezalar sanığın diğer şartlarını da sahip olması halinde mahkemece ertelenebilir: As.C.K. 47/A.

AÇIKLAMA:

As.C.K.nun 117 nci maddesinde yazılı fiiller astın vücudunda tahribat meydana getirmesi halinde, faile bu maddeye göre ceza verilir. Bu madde ile, ast'a müessir fiil suçunun vasıflı hali düzenlenmiştir.

"Vücuttaki tahribat" deyimini, vücudun harap olan noktasının doğal görevini yapamaması anlamına gelmektedir. Yaralanmanın mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 456 ncı maddesinin 2 ve 3 üncü fıkralarında belirtildiği şekilde, havastan veya azadan birinin devamlı zaafı (uzuv zaafı) veyahut ziyayı (uzuv tatili) sayılacak

¹ Bu Sayfadaki açıklama ve dosyalar, (E.) HÂKİM ALBAY ORHAN ÇELEN tarafından yayınlanmış olan "En son içtihatlı, notlu, açıklamalı, ek ve örnekli TSK. İç Hizmet Kanunu ve Yönetmeliği, Askeri Ceza Kanunu, Disiplin Mahkemeleri Kanunu, TSK. Personel Kanunu, Ankara 2010, 1.Baskı, 1635 sayfa" isimli kitaptan alınmıştır. Buraya yapılan alıntılar için YAZARIN AÇIK İZİNİ MEVCUTTUR. Burada yer alan tüm dosya ve açıklamalardan alıntı yapmak için, alıntı yapılan yazıya aşağıdaki ibare eklenmelidir : **"En son içtihatlı, notlu, açıklamalı, ek ve örnekli TSK. İç Hizmet Kanunu ve Yönetmeliği, Askeri Ceza Kanunu, Disiplin Mahkemeleri Kanunu, TSK. Personel Kanunu, Ankara 2010, 1.Baskı "** isimli Kitaptan alıntı yapılan ve askerihukuk.net isimli internet sitesine konulan bu dosya ve açıklamaların tüm hakları anılan kitabın yazarı (E.) Hak.Alb. Orhan ÇELEN'e aittir." Bu ibare eklenmek şartıyla, buradaki dosyalardan Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na uygun kısa alıntılar yapılabilir, ancak yazarının açık izni olmaksızın açıklama ve dosyanın tamamı başka bir mecraya kopyalanamaz veya başka yerde yayınlanamaz.

nitelik ve derecede olması hâlinde ancak, failin fiilinin tahribatı mucip asta müessir fiil suçunu oluşturduğunun kabul edilmesi gerekmektedir(Bkz: As.Yrg.3.D., 24.1.2006, E.2006/88, K.2006/87). 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama" suçunu düzenleyen 87/1-a ve 87/2-b madde, fıkra ve bentleri (mağdurun duyularından veya organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflaması veyahut işlevinin yitirilmesi) 765 sayılı TCK.nun 456 ncı maddesinin 2 ve 3 üncü fıkralarının karşılığıdır.

Maddenin üçüncü fıkrası fiilin taammüden işlenmesi halini düzenlemiştir. Taammüt kelimesi "kast" anlamında kullanılmıştır. Amir veya üst, astın vücudunda tahribat oluşturmak amacıyla ve özel kastıyla müessir fiilde bulunmuşsa, bu halde olayda 3 ncü fıkra kapsamına giren "taammüt" hali var demektir. Tahribat kastedilmemekle beraber yapılan müessir fiil bu sonucu doğurmuşsa, o takdirde olayda 1 inci ve 2 nci fıkra tatbik olunur.

Maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen "ölüm", kasta dayalı olarak meydana gelmemelidir. Yapılan fiilde astı öldürmek üst tarafından öngörülmüş ve istenmiş ve bu gaye ile hareket edilmişse fiil T.C.K.nun (448-449) ncu maddelerine temas eder. Amir veya üstün müessir fiil kasti ile hareketi sonucu ölüm meydana gelmiş (ve fakat ölüm kastedilmemiş ise) bu takdirde 118 nci maddenin dördüncü fıkrası tatbik olunur.

Öte yandan, failin fiilinden önce mevcut olup da failce bilinmeyen bir ahvalin birleşmesi veyahut failin iradesinden hariç gayrimelhuz esbabın inzimamı ile ölüm vukua gelirse ve failce öldürmek kasdıyla hareket edilmemiş ise, müessir fiille astının ölümüne sebebiyet veren üst hakkında dördüncü fıkra hükmü değil, T.C.K.nun 452/2 maddesinin uygulanması gerekir (Bkz: As.Yrg.Drl.Krl, 16.12.1966, E.100, K.101); (3.D., 26.12.1972, E.454, K.457).

AS. YARGITAY KARARLARI:

As.C.K.nun 118 inci maddesindeki "tahribat" terimi, T.C.K.nun 456 ncı maddesinin 2 ve 3 üncü fıkralarındaki "devamlı zaaf" ve "uzuv tatili" anlamındadır(11.11.1949, E.1819, K.1994).

Failin fiilinden evvel mevcut olan ahvalin inzimamı ile ölümün vukuu halinde müessir fiille astının ölümüne sebep olan üst hakkında As.C.K.nun 118/4 inci maddesinin değil, T.C.K.nun 452 nci madesinin 2 nci fıkrasının uygulanması gerekir(As.Yrg.Drl.Krl., 16.12.1966, E.100, K.101).

İki kulağının birden sağır olması, uzuv tatili mahiyetindedir(As.Yrg.1.D., 20.10.1969, E.471, K.465).

Üstün astını öldürme kastı olmaksızın, ateşli silahla yaralaması halinde özel kanun olan As.C.K. 117 ve 118 inci maddelerdeki asta müessir fiil suçunun düşünülmesi gerekir(As.Yrg.4.D., 18.12.1990, E.653, K.646).

Sanık Yzb.nın bölüğündeki eri tekme tokat dövme suretiyle mağdurun böbreğinin yarılması, iç kanama geçirmesi olayında; mağdurun hayati tehlike geçirdiği ancak ameliyattan sonra bu tehlikenin ortadan kalktığı, 25 gün iş ve gücünden geri kaldığı, ameliyat sonucu organ ve doku kaybı olmadığı sabit ise de, tahribatın As.C.K.nun 118 inci maddesi kapsamında olduğu kabul edilmelidir. Mağdurun tıbbi müdahale sonucu iyileşmiş olması sonucu değiştirmez (As.Yrg.Drl.Krl., 6.12.1992, E.22, K.17).

As.C.K.nun 118. maddesindeki "tahribat" unsuru, TCK.nun 456. maddesinin 2 ve 3. fıkralarında tarif olunan bütün halleri kapsamadığı, kelimenin ifade ettiği mana itibariyle sadece bu fıkralarda yazılı "devamlı zaaf" ve "uzuv tatili" anlamında olduğu hk.(As.Yrg. 3.D., 8.10.1996, E.574, K.574).

Askeri Yargıtay içtihatları ile "tahribat" sözcüğünün, TCK.nun 456/2-3 üncü maddesinde sayılan uzuv tatili, uzuv zaafı, akıl hastalığı vb. halleri kapsadığı kabul edilmiştir. Dava konusu olay nedeniyle "organik akıl hastalığına" duçar olduğu anlaşılan ve bu durumun, olaydan (7) ay sonra da iyileşmediği kesin olarak saptanan mağdurun, vücudunda vahim olarak nitelendirilebilecek "tahribat" olduğu aşikar olduğundan bu hususta yeniden rapor alınmasına gerek yoktur(As.Yrg.Drl.Krl., 31.12.1998, E.203, K.184).